

RAPORTUL OM-DUMNEZEU

De multe ori este foarte important ca omul să înțeleagă care este raportul corect dintre el și Dumnezeu. În Biblie sunt mai multe pasaje care delimitează acest raport. Înainte de a vorbi despre el, să vedem ce înțelege un creștin ortodox prin raportul om-Dumnezeu. Imaginea clasică a lui Dumnezeu promovată de unii popi și pastori radicali este aceea a unei ființe tiranice care stă pe un tron de aur, undeva în cer și care ar pedepsi oamenii pentru vini reale sau imaginare. Pentru a întări această imagine terifiantă a lui Dumnezeu, este prezentat nu doar Tatăl cât mai ales iadul. Uneori, Dumnezeu este pictat ca un ochi cu raze care veghează din înaltul cerului. Preoții învață eronat enoriașii că trebuie să se teamă de Dumnezeu și să nu-și ridice ochii la El. Să stea cu capetele în pământ, în genunchi sau chiar cu fața la pământ. Ori această imagine este falsă, tendențioasă și străină de orice umanitate și realitate.

În ea nu se oglindește divinitatea, nici Dumnezeu și nici unele pasaje din Biblie. De mici am învățat că trebuie să ne temem de Dumnezeu, că El ne vede și, mai presus de toate, ne pedepsește! Dar El și Iisus una sunt! Cine l-a văzut pe Iisus, l-a văzut și pe Tatăl. Așa cum Iisus a spus: „Lăsați copiii să vină la Mine căci a lor este împărăția cerului”, tot așa a spus și Tatăl! Despre Tatăl, Iisus a spus că nu este nimeni bun în afară de El.

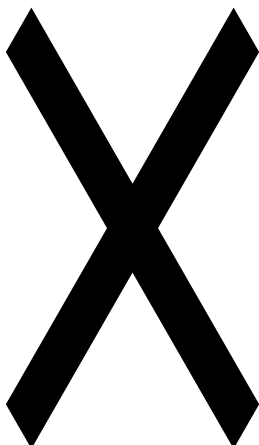
În Psalmi, Dumnezeu se îndură de oameni până la al miilea neam. Dar Dumnezeu mai are câteva calități:

- Plânge
- Îi este milă de oameni
- Este bun
- Suferă

Deci Dumnezeu plânge pentru om. El plânge pentru femeia bătută, pentru copilul plin de păduchi care suflă în punga de aurolac, pentru cel de la spital, pentru cei din închisori sau pentru orice bolnav. Da, Tatăl Nostru are sentimente: plânge, îi este milă de oameni, ajută oamenii. El vede tot, știe tot, îi pasă de oameni. El vede și pe alcoolicul care cade în șanț și îl protejează de mașini, câini, hoți. El intervine pentru a ajuta oamenii. El nu stă indiferent în lumea Lui pe un tron de aur și spune: conform dogmelor mele, tu în rai, tu în iad! El calcă în picioare orice lege dacă omul vine la El.

Dumnezeu este iubire. Dumnezeu nu ține cont de vremurile de neștiință, ci poruncește ca toți oamenii să vină la El. O altă calitate a lui Dumnezeu prin care veți vedea raportul corect om-divinitate este faptul că El este Creatorul nostru: cel care trimite sufletele noastre în trupuri, ne alege părinții și are grijă de noi. Un proroc spunea în VT: „Tu, Doamne m-ai văzut când eu eram în pântecele mamei și nu aveam chip!”. El ne-a creat! El ne iubește! El ne iubește atât de mult încât a trimis pe fiul Său să moară pentru noi, pentru ca oamenii să aibă viață veșnică! El este și iubirea. Totală. El este acolo când tu săruți o fată, îi dai o floare sau te bâlbâi când îi spui „te iubesc”! Tot El unește două destine chiar și împotriva părinților unuia dintre parteneri.

Deci Dumnezeu este iubire. El mai este Tatăl. Tată al lui Iisus și Tată al oamenilor. Fiind creator și tată ne iubește, ne știe și ne ajută. El este acolo când copilul mic plânge, are febră sau aleargă după fluturi. Este acolo când mama îl alăptează la sân pe cel mic. Este acolo când școlarul face prima operație matematică sau învață alfabetul. Este acolo când tu desenezi, te joci sau cânti. El este acolo când tu alergi prin fața mașinii și trimite îngerii săi să te apere de accidente. El știe suferința copilului bolnav, a mamei bolnave, a tatălui, bunicii, rudelor. Știe orice durere, orice boală. El trimite doctorii să te vindece.

Două aspecte din cazuistica vieții unor oameni:

1. Un om povestește că odată, când era mic, a vrut să ia o jucărie de pe televizor, care era așezat pe un dulăpior. S-a urcat pe dulăpior, dar a trântit televizorul spre el. Era un televizor greu, un „Grigorescu”, pe lămpi. Copilul a căzut mai departe, iar televizorul a căzut lângă el. Ulterior, un tată nu a vrut să vândă un televizor identic pentru o sumă de 100 de lei. Copilul său, la o oră după ce a plecat cumpărătorul a trântit televizorul pe el și a murit!

2. Al doilea caz: un copil a băut must dintr-un căpăcel ruginit și s-a intoxicat. Mama lui plângea și se ruga la Maica Domnului. Apoi mamei i-a venit în minte să-i dea lapte bătut cu pepene verde, ca să-i provoace deranjament. Dacă nu făcea acest lucru, putea să facă spălături sau putea muri. Ea s-a rugat divinității care i-a dat gândul cel bun.

Tot divinitatea - îngerii - l-a aruncat pe copil de lângă televizor și nu a făcut să nu fie strivit și să moară.

Deci Dumnezeu este tată. El știe totul despre noi și este cu noi în orice moment. El, Iisus, îngerii. Dar mai este un secret. În Biblie se spune că noi (creștinii) am primit un duh de înfiere să strigăm avva - adică tată! Noi suntem copiii lui Dumnezeu, iar El este Tatăl nostru. Raportul normal om-Dumnezeu este tată-fiu, tată-fiică. Noi suntem copiii Lui. El ne iubește. Rugăciunea Tatăl nostru spune clar: „Tatăl nostru care ești în cer.” Deci El este tată pentru noi. Cum venim la tatăl? Cu frică? Nu, cu iubire! Nouă nu trebuie să ne fie frică de Dumnezeu. El este tată pentru noi. El poate mostra, dar tot El mângâie și vindecă. El vindecă rănilor sufletului. El ne poate scoate de pe o cale greșită. Un om s-a închinat la zei și a fost preot al lor săvârșind ritualurile sacre. El s-a îmbolnăvit și a ajuns la spital. Acolo a visat un text care spunea: „vei avea o viață grea, dar te iubește Dumnezeu”. În spital, acel om care s-a închinat la zei a vrut să se sinucidă. Dar a visat îngeri care plângeau și spuneau să nu facă acest lucru. Ulterior, a mai avut un vis. A visat un porumbel mort. În același vis cineva i-a spus să se uite din nou în pungă. Porumbelul înviase și și-a luat zborul. Chiar dacă persoana în cauză a suferit Dumnezeu l-a iertat pentru greșeala sa. A suferit, dar tot El l-a vindecat. Tot El a trimis îngerii săi să-l oprească la spital să se sinucidă.

Dumnezeu nu este răzbunător. El nu s-a răzbunat pe cel care s-a închinat la zei. L-a iertat.

Alt caz a fost al unui tânăr care a practicat qi-qong și a intrat în legătură cu supraeul. Până la urmă a trecut prin spitale engramat de maestra de la curs și apoi a devenit creștin. Nici pe el nu s-a răzbunat Tatăl. Așadar Dumnezeu i-a ajutat! Dumnezeu este acolo când un om este pe o cale spirituală greșită și îl ridică. Sunt multe cazuri și de foști yoghini deveniți creștini. Nu intru în alte

cazuistici. Dumnezeu este tatăl omului. El ajută, ridică, curăță, iartă. El știe tot timpul ce este în viața unui om și îl ajută. Dumnezeu nu este ritualist, nici dogmatic! Iisus nu a condamnat-o pe femeia prinsă în adulter și pe care evreii vroiau să o ucidă cu pietre, conform legilor scrise! Dumnezeu nu vrea banii tăi, zeciuiala. Știe că tu n-ai bani. Că o mamă plânge că nu are ce să-i dea celui mic la școală. Nu are îmbrăcăminte sau adidași pentru cel mic. Dumnezeu nu este negustor. El vrea ca tu să vii la El. Să-ți pui sufletul în mâna Lui ca El să aibă grijă de tine. Să-l percepi ca un tată! Nu ca un tiran.

Deci Dumnezeu este tată. Noi suntem copiii Lui. Raportul normal este tatăfiu, tată-fiică. Dumnezeu iartă. Omul alege răul în funcție de faptele lui. Dumnezeu este și drept. Deci orice om trebuie să înțeleagă că Dumnezeu este tatăl lui. Dar Dumnezeu mai poate fi:

-Prieten

-Doctor al sufletului și al trupului

-Sprijin total

El oferă sprijin total. El iartă. Dacă oamenii și-ar da seama cât de bun este Dumnezeu, toți oamenii ar veni la El. Dar unii preoți și pastori l-au prezentat pe Dumnezeu ca un tiran pentru a controla oamenii. Iisus spune: „Vai de voi, farisei netrebnici.

Voi închideți împărăția cerului. Nici voi nu intrați în ea, dar nici pe alții nu-i lăsați să intre!”. Acesta este un adevăr de credință, a-L percepe pe Dumnezeu ca un tată. Dar câți au curajul de a face acest lucru?! Dar asta e altă poveste. Oamenii nu sunt pregătiți. Sunt încorsetați în vechile tipare. Să fiți binecuvântați!

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

RĂZVAN GABRIEL GHEORGHE

*Independența
prin Cultură*